

Sygn. akt VI Gz 50/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Renata Bober (spr.)

SO Anna Walus – Rząsa

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie upadłościowej (...) Zakładu (...)Spółki z o.o. w S.

na skutek zażalenia wierzyciela Instytutu (...) - (...) Sp. z o.o. z/s B. k. O. na postanowienie Sądu Rejonowy V Wydziału Gospodarczego Sekcji Upadłościowej w T. z dnia 10 grudnia 2014 r., sygn. akt V 1 GUp 9/10

postanawia:

I. oddalić wniosek wierzyciela o zawieszenie postępowania zażaleniowego do czasu rozstrzygnięcia zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie w sprawie o sygn. V GNc 7999/14/S – przez Sąd Okręgowy w Krakowie,

II. oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 grudnia 2014r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu stwierdził zakończenie postępowania upadłościowego (...) Zakładu (...) Sp. z o.o. w S..

W uzasadnieniu postanowienia Sąd stwierdził, że Syndyk masy upadłości w tym postępowaniu sporządził listę wierzytelności, a po zlikwidowaniu całości majątku upadłego przedstawił kolejne plany podziału funduszy masy, aż do 20 % w kategorii V. O. plan podziału funduszy masy upadłości według oświadczenia Syndyka został wykonany w całości, cały majątek zlikwidowano , a dokumentację upadłego zabezpieczono w archiwum.

Sąd Rejonowy podkreślił, że celem prowadzenia postępowania upadłościowego jest zaspokojenie wierzycieli z likwidacji majątku upadłego. Po zakończeniu czynności mających do osiągnięcia tego celu doprowadzić – Sąd stwierdza zakończenie postępowania upadłościowego, a przeszkodą do tego nie jest fakt istnienia niezaspokojonych wierzycieli upadłego, jeśli dla ich zaspokojenia zabrakło majątku lub jeśli nie zgłosili swych wierzytelności w terminie (art. 252 ust 2 Puin). Sąd stwierdził, że w niniejszym przypadku więc dalsze prowadzenie postępowania jest już bezcelowe, dlatego też stwierdził jego zakończenie na podstawie art. 368 ust 1 Prawa upadłościowego i naprawczego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wierzyciel Instytut (...) – (...) (...) w B. zarzucając, że przed jego wydaniem wysłał do Syndyka masy upadłości wezwanie do zapłaty kwoty 29.333,33 zł tytułem zwrotu należnych mu pożytków z dzierżawy pieca do azotowania za okres od 1 stycznia 2012r. do 30 kwietnia 2014r. i wezwanie to

pozostało bez odpowiedzi, co skutkowało złożeniem pozwu o zapłatę do Sądu Rejonowego w Krakowie. Wierzyciel zawiadomił o fakcie tym Sędziego Komisarza i wniósł o wstrzymanie wydania postanowienia w przedmiocie ukończenia postępowania upadłościowego do czasu rozstrzygnięcia w tej sprawie. W ocenie skarżącego dochodzone pożytki należą do tzw. kosztów postępowania, które Syndyk powinien regulować na bieżąco, gdyż zobowiązania te były następstwem prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Z tych też względów postanowienie o zakończeniu postępowania upadłościowego jest w ocenie skarżącego przedwczesne.

Wnioskiem z dnia 2 kwietnia 2014r. skarżący w postępowaniu zażaleniowym wniósł o jego zawieszenie do czasu rozstrzygnięcia zażalenia przez Sąd Okręgowy w Krakowie na postanowienie Sądu Rejonowego o zawieszenie postępowania w sprawie z jego powództwa o zapłatę pożytków, na którą powoływał się w zażaleniu, prowadzoną pod sygn. V GNC 7999/14/S.

W ocenie Sądu Okręgowego zarówno wniosek o zawieszenie postępowania zażaleniowego jak też zarzuty zażalenia należy uznać za bezzasadne z powodów następujących:

Celem postępowania upadłościowego jest bowiem, jak podkreślił to Sąd I instancji – zaspokojenie roszczeń wierzycieli.

W przypadku ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego syndyk zaspakaja wierzycieli głównie ze środków uzyskanych w wyniku likwidacji masy upadłości.

Dopóki więc istnieje możliwość dalszego zaspokajania wierzycieli – postępowanie upadłościowe powinno być prowadzone. W przypadku zaś likwidacji całego majątku upadłego i po wykonaniu ostatniego planu podziału – co jak wynika z akt sprawy miało miejsce w niniejszym postępowaniu – art. 386 ust 1 Prawa upadłościowego i naprawczego przewiduje stwierdzenie zakończenia tego postępowania. Dalsze jego prowadzenie bowiem, wobec braków możliwości zaspokojenia wierzycieli z masy upadłości, nie miałoby bowiem już żadnego celu.

Istnienie natomiast w dalszym ciągu niezaspokojonych jeszcze wierzytelności, choćby nawet były to wierzytelności uprzywilejowane, a nawet wierzytelności do masy upadłości (art. 342 ust 1 pkt 1 Puin) – nie stanowi przeszkody do stwierdzenia zakończenia postępowanie upadłościowego (tak min. S. Gurgul w Komentarzu do Prawa upadłościowego i naprawczego, Wydawnictwo C.H.Beck, W-wa 2004, str. 929). Wierzytelności takich można bowiem np. ewentualnie dochodzić po ukończeniu postępowania, przeciwko upadłemu z całego jego majątku, zwrócić też należy uwagę na przepis art. 160 ust 3 Puin regulujący odpowiedzialność syndyka.

Mając na uwadze powyższe, rozstrzygnięcie w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowy w Krakowie nie ma żadnego wpływu na ocenę przesłanek warunkujących możliwość stwierdzenia zakończenia postępowania upadłościowego wynikających z powołanego wyżej przepisu art. 368 Puin, dlatego też postanowiono o oddaleniu wniosku o zawieszenie postępowania i oddaleniu zażalenie na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.